

Terug naar Scharloo

Scharloo Renaissance is een fotoboek van Sinaya Wolfert met teksten van Jeannette van Ditzhuijzen. Het boek wordt vanavond officieel gepresenteerd in het Maritiem Museum. De uitnodiging vermeldt: „Herleef het verleden. Aanschouw het heden. Droom de toekomst.”

DOOR NEL CASIMIRI

Het boek is mooi uitgegeven met een harde kaft en met glanzend papier. De schutbladen zijn bedrukt met de tegelatronen van de wandtegels van Scharlooweg 7, wat meteen een kleurrijke opening en afsluiting geeft.

Als een 'mooi' boek wordt uitgegeven over Scharloo denk je onmiddellijk aan de Scharloeweg met de gerestaureerde huizen die, al zijn het nu allemaal zakenpanden, ooit de rijke Joodse families huisvestten en door hun bijzondere architectuur nog steeds de fantasie prikkelen en het verleden in een romantische sfeer oproepen. Die schitterende huizen aan de Scharloeweg komen in dit boek ook aan de orde

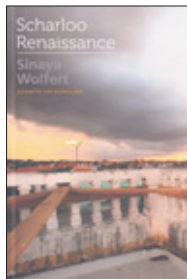
– hoe kan het ook anders met een boek over Scharloo – maar de fotografe heeft gekozen voor een veel uitgebreider Scharloo.

Er is een driedeling gemaakt: het maritieme Scharloo Abou, de volkswijk Fleur de Marie en pas als laatste de monumentale Scharloeweg. Een ander verschil met eerdere boeken over Scharloo, is dat niet de huizen, maar de mensen in de huizen centraal staan. En dat zijn, behalve de mensen die er nu wonen, veelal de mensen die ooit in Scharloo woonden.

Zij halen herinneringen op aan de buurt, aan de huizen en aan hun oude buurtgenoten, of dat nu de Bitterstraat, Fleur de Marie of de Scharloeweg is. Het was één buurt, maar ondanks de toch geringe omvang, strikt ge-

scheiden. Slechts een enkeling heeft die strikte scheiding kunnen doorbreken. Er was wel contact, maar dan omdat bijvoorbeeld de mensen van Fleur de Marie als dienstbode werkten bij de mensen aan de Scharloeweg, of omdat er buitenkinderen woonden in Fleur de Marie of in Scharloo Abou van de 'shons' aan de Scharloeweg.

En daarmee kom ik bij de titel van het boek: Scharloo Renaissance, een wedergeboorte van Scharloo. De ondertitel luidt: Terug naar Scharloo en die typeert de inhoud veel beter. Het is vooral een nostalgisch boek. Ondanks de wedergeboorte als zaken centrum is dit toch vooral een terugblik, al komt 2010 wel regelmatig in beeld. De mensen die terugblikken zijn mensen

De omslag van het boek.

van nu en de foto's zijn van Scharloo in 2010. Wat het eerst opvalt bij de foto's zijn de kleuren: de groene trap die hoog opklimt tegen de blauwe lucht van Sprock Distilleries, het spel van oranje en blauw op de binnenplaats van Agencia Bethencourt of het roze met wit voor het raamwinkeltje van Lourdes Martis in de Bargestraat. Ook de bad-

kamer van Scharlooeweg 7 is rose met wit, maar daar is het oog van de architect van meer invloed

overheersen de mensen. Bij de Scharloeweg overheersen toch de gebouwen. Zeker in de foto's. De mensen zijn slechts belangrijk als ophalers van herinneringen. Zij wonen er niet meer. Er is afstand. Lucille Berry-Haseth is de enige die zowel in Fleur de Marie als aan de Scharloeweg

heeft gewoond. Bij haar is de afstand zelfs zo groot dat ze 'los' staat op de Scharloeweg is gefotografeerd. Het huis waarin zij opgroeide is nu van Mirna Martis, die het trots toont.

De felle kleuren komen ook terug op de tekstpagina's als achtergrondkleur, ook met tegel-

patronen erin verwerkt, zij het in dezelfde kleur. De teksten zijn gedeeltelijk van Sinaya Wolfert, maar grotendeels van Jeannette van Ditzhuijzen. Ze leggen de herinneringen die Wolfert in

beelden tracht weer te geven, ook vast in woorden. Zodat ze door ieder begrepen kunnen worden.

Scharloo Renaissance. Terug naar Scharloo.

Concept, fotografie, productie, tekst Sinaya Wolfert -2010- Tekst Jeannette van Ditzhuijzen ISBN: 978-90-81098-3-7

Bij Scharloo Abou en Fleur de Marie overheersen de mensen.

FOTO'S SINAYA WOLFERT

Lourdes Martis in de Bargestraat.

Wat het eerst opvalt bij de foto's zijn de kleuren, zoals de groene trap die hoog opklimt tegen de blauwe lucht van Sprock Distilleries.

Mensen met al hun gezichten, houdingen, uitdrukkingen en emoties vormen de kern van het werk van Sinaya. De werk- en leefomgeving, de straat, de mens en het sociale contact vormen daarbij de achtergrond voor haar documentaire en reportages.

Haar thema's zoekt en vindt zij met name in het Caribisch gebied. In haar eerste project richtte zij zich op het uitbrengen van een fotoboek over een authentiek stadsdeel op Curaçao, genaamd Otrobanda. Deze volkswijk is 'herboren' na jaren van verval en criminaliteit. Ook hierin staat de mens centraal en is zoveel mogelijk gefotografeerd vanuit een zo natuurlijk mogelijke situatie.

Sinaya Wolfert

Sinaya Wolfert.

met dromen en idealen, met hun gedrevenheid om hun kunst te laten spreken. In november 2009 gevolgd door: 'Curaçao Religions Rituels' en 'Traditions'. Op Curaçao leven mensen van verschillende religies vreedzaam met en naast elkaar. Alle wereldgodsdiensten zijn vertegenwoordigd en brengen verscheidenheid zonder harde tegenstellingen. De rituelen spelen zich af binnen vier wereldreligies, Christendom, Hindoeïsme, Islam en het Jodendom. Ze leveren een belangrijke bijdrage aan de cultuur van Curaçao en daarmee aan de cultuur van het Koninkrijk der

Nederlanden. Religie is op Curaçao overal voelbaar. Toch speelt het meeste zich achter gesloten deuren af, in eigen gemeenschappen en eigen omgevingen. De fotografie tracht de kracht en het belang van het geloof voor de mens zichtbaar te maken. Sommige beelden laten een verhaal zien, dat zelfs de lokale bevolking nauwelijks kent, maar door de eeuwen heen bewaard is gebleven.

In november 2010 verschijnt het boek Scharloo Renaissance. Dit boek kan gezien worden als een documentaire waarin ook diverse oud-bewoners, huidige bewoners, ondernemers en bedrijven aan het woord komen. De sfeer van de diverse subwijken in Scharloo komt uitgebreid aan bod. Maar ook architectuur en monumenten komen langs. Een boek voor zowel kunstliefhebbers, fotografen, cultuurkenners en een ieder die Curaçao in zijn/haar hart heeft opgenomen.

In de toekomst hoort Sinaya haar werk nog verder te accentueren naar verschillende sociale boeken en lagen van de maatschappij, ook buiten Curaçao. Het volgende uitdagende project op Curaçao voor 2011 is al in volle gang.

De roze met witte badkamer van Scharlooeweg 7. 'Het oog van de architect heeft een grotere invloed dan dat van de fotograaf.'